

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 13/23

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. R.J.B. Boonekamp, wonende te Arnhem, voorzitter,
dr. C.J. Brenkman, wonende te Oegstgeest, en
drs. U.F. Hiddema, wonende te Rotterdam,
bijgestaan door mr. J.C.W. de Sauvage Nolting, griffier,

heeft op 5 september 2013 het navolgende vonnis gewezen in de zaak van:

1. de maatschap **A.**,
gevestigd te Z.,
  2. **dr. B.**,
wonende te Z.,
  3. **drs. C.**,
wonende te Y,
  4. **dr. D.**,
wonende te X.,
  5. **drs. E.**,
wonende te Z.,
- eisers,
gemachtigde: mr. M. Ambags,

tegen:

de stichting **F-ziekenhuis.**,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. P. Bergkamp.

Partijen worden hierna aangeduid als de maatschap en de stichting.

---

1. Procesverloop

- 1.1 De maatschap heeft met een memorie van eis, gedateerd 16 april 2013, met dertien producties (genummerd 1-13), het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis:
- (a) voor recht te verklaren dat de opzegging door de stichting van 27 juni 2012 van de overeenkomst tussen partijen die is neergelegd in de brieven van 6 en 26 februari 2008, nietig is;
  - (b) de stichting te veroordelen tot volledige nakoming van die overeenkomst in het algemeen en het onverwijld en onverkort declareren volgens de regels van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) van het kostendeel (code 239452 uit tariefgroep IV), betrekking hebbende op de tussen partijen genoegzaam

bekende röntgenapparatuur en tot het onverwijld na ontvangst daarvan doorbetalen van het kostendeel aan de maatschap, zulks ingaande 1 januari 2013 tot aan het rechtsgeldig einde van voornoemde overeenkomst, zulks te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dagen dat de stichting in redelijkheid over dat kostendeel zou kunnen beschikken tot aan die der algehele voldoening;

- (c) de stichting te veroordelen in de kosten van deze arbitrageprocedure, waaronder begrepen het honorarium van de gemachtigde van de maatschap in het bijzonder;
- (d) dan wel ten aanzien van het onderhavige conflict te beslissen als het Scheidsgerecht in goede justitie zal vermenen te behoren.

1.2 De stichting heeft bij memorie van antwoord, gedateerd 29 mei 2013, verweer gevoerd. Zij heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van de maatschap met veroordeling van de maatschap in de kosten van de procedure. Bij deze memorie zijn elf producties (genummerd 1-11) gevoegd.

1.3 De gemachtigde van de maatschap heeft met een brief van 22 juli 2013 verzocht om toestemming voor het nemen van een nadere memorie die als bijlage bij de brief was gevoegd. De voorzitter van het Scheidsgerecht heeft toestemming verleend voor het nemen van deze nadere memorie. De stichting heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om op deze nadere memorie met een antwoordmemorie te reageren.

1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 16 augustus 2013. Namens de (leden van de) maatschap is eiser sub 2 verschenen met bijstand van gemachtigde van de maatschap. De stichting was vertegenwoordigd door dr. G., voorzitter van de raad van bestuur, en werd bijgestaan door haar gemachtigde. De gemachtigden hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen.

1.5 Na de mondelinge behandeling heeft het Scheidsgerecht met een e-mail van 16 augustus 2013 de gemachtigde van de stichting verzocht om toezending van de tekst van de toelatingsovereenkomst met de kaakchirurgen die gold voor de huidige toelatingsovereenkomst. De gemachtigde van de stichting heeft per e-mail van 19 augustus 2013, met vier bijlagen (genummerd 12-15), aan dit verzoek voldaan. De gemachtigde van de maatschap heeft met een e-mail van 21 augustus 2013 een notitie doen toekomen aan het Scheidsgerecht met het standpunt van de maatschap ten aanzien van de vraag of en zo ja, welke toelatingsovereenkomsten in 2008 op de toelating van de kaakchirurgen van toepassing waren. Bij deze notitie is één productie gevoegd (genummerd 14). De gemachtigde van de stichting heeft nadien met een e-mail van 21 augustus 2013 nog een nadere reactie gegeven en de gemachtigde van de maatschap met een e-mail van 23 augustus 2013.

2. Samenvatting van het geschil

2.1 De leden van de maatschap (eisers sub 2 tot en met 5) zijn als kaakchirurg toegelaten tot het ziekenhuis van de stichting. De (laatste versies van de) tussen partijen gesloten toelatingsovereenkomsten zijn gedateerd 16 november 2011. In de toelatingsovereenkomsten komen telkens onder meer de volgende bepalingen voor:

Artikel 5, Functie, ruimte en outillage, personeel van de stichting

5.1 [...]

- 5.2 *De stichting verbindt zich tegenover de kaakchirurg om overeenkomstig de door de stichting uitgeoefende functie en door de stichting ter zake vastgestelde financiële kaders naar vermogen ruimte en outillage en personeel ter beschikking te stellen en hem gelegenheid te verschaffen zijn klinische en poliklinische werkzaamheden in het ziekenhuis te verrichten.*
- 5.3 *De kaakchirurg zal de vereiste zorgvuldigheid in acht nemen ten aanzien van de aan hem door de stichting ter beschikking gestelde hulpmiddelen. De kaakchirurg is aansprakelijk tegenover de stichting voor schade aan deze hulpmiddelen welke hem verwijtbaar is.*
- 5.4 *Slechts in overeenstemming met de stichting is het de kaakchirurg toegestaan al dan niet op eigen kosten ten behoeve van zijn praktijkuitoefening meer of andere voorzieningen te treffen dan waarin door de stichting op grond van dit artikel wordt voorzien. Het is de kaakchirurg voorts slechts in overeenstemming met de stichting toegestaan personeel of derden al dan niet in zijn dienst werkzaam te doen zijn in het ziekenhuis. De stichting kan slechts schriftelijk op goede gronden een gemotiveerd voorstel daartoe van de kaakchirurg afwijzen.*
- 5.5 *Ter zake van het gebruik van de door de stichting aan de kaakchirurg ter beschikking gestelde middelen en personeel wordt door de kaakchirurg aan de stichting een nader vast te stellen vergoeding betaald.*
- 2.2 De maatschap had tot 2008 de röntgenapparatuur die zij in de praktijkoefening binnen het ziekenhuis gebruikt, in eigendom. In 1998 heeft de (toenmalige) maatschap, die op dat moment röntgenapparatuur wilde aanschaffen, goodwill daarvoor moeten betalen aan de maatschap radiologie. Met die goodwill-betaling was een bedrag gemoeid van fl. 43.000,-.
- 2.3 De vergoeding voor het gebruik van röntgenapparatuur bestaat volgens de NZa-tariefbeschikking uit twee componenten: een kostendeel (declaratiecode 239452) ter dekking van de kosten van aanschaf en onderhoud van de apparatuur en een honorariumdeel (declaratiecode 239455) ter vergoeding van de kosten van verslaglegging van de foto. Het kostendeel kan in rekening worden gebracht door de eigenaar van de röntgenapparatuur.
- 2.4 In de loop van het jaar 2007 werd door de maatschap besloten tot aanschaf van nieuwe röntgenapparatuur. De maatschap wilde de bestaande röntgenapparatuur enerzijds vervangen (OPT-apparaat en SOLO-apparaat) en anderzijds uitbreiden met nieuwe apparatuur (Cone Beam CT). Eind 2007 is de stichting het beleid gaan voeren dat alle in het ziekenhuis gebruikte apparatuur voortaan in eigendom van de stichting moest zijn. Dat hield mede blijkens de brief van de raad van bestuur van 6 november 2007 verband met de (centrale) aansprakelijkheid van het ziekenhuis onder andere in geval van ongelukken door gebrekkig onderhoud. Er heeft vervolgens overleg plaatsgevonden tussen de stichting en de maatschap over de aanschaf van de nieuwe röntgenapparatuur. Bij brief van 6 februari 2008 heeft de maatschap aan de stichting de tussen partijen gemaakte afspraken bevestigd. In die brief staat onder andere het volgende:
- “Naar aanleiding van een brief met een aantal vragen van de Manager Bedrijfsvoering Sector Snijdend met betrekking tot het beleid betreffende aanschaf van medische apparatuur door maatschappen in het F.-ziekenhuis en de reactie afkomstig van de raad van bestuur dat door dit gegeven dit consequenties heeft voor de*

verantwoordelijkheid van het gebruik van het apparaat en dat de aansprakelijkheid wordt verlegd als gevolg van de eigendomsverhouding, is het de wens van het F.-ziekenhuis om nieuwe röntgenapparatuur zelf aan te schaffen. Dit met dien verstande dat overeengekomen is dat het volledige declaratierecht voor de maatschap Mondziekten, Kaak- en Aangezichts chirurgie behouden blijft en dat voor de bedrijfsvoering het noodzakelijk is dat de nieuwe röntgenapparatuur aan de functiegroep op de locatie polikliniek Mondziekten, Kaak- en Aangezichts chirurgie ter beschikking wordt gesteld (eerste gebruiksrecht).

Hierdoor ontvangt u bijgaand het verzoek voor een budgettaire toekenning van een jaarlijks bedrag gedurende 10 jaar, van € 30.000 ter dekking van afschrijvingskosten van de apparatuur(...)."

- 2.5 In antwoord op deze brief heeft de toenmalige voorzitter van de raad van bestuur van de stichting bij brief van 28 februari 2008 onder andere het volgende aan de maatschap geschreven:
*"Wij gaan akkoord met de vervanging van het huidige apparaat. Het nieuwe apparaat wordt dan eigendom van het ziekenhuis, en niet zoals bij het oude apparaat het geval was eigendom van de maatschap.
Wij gaan akkoord met de door u geformuleerde randvoorwaarden en verzoeken u dit af te stemmen met betrokken partijen.
Het door u genoemde bedrag van € 30.000 per jaar voor een periode van 10 jaar is akkoord onder voorwaarde dat hiervan alle directe en bijkomende kosten gedekt worden."*
- 2.6 De stichting heeft vervolgens de röntgenapparatuur voor een bedrag van circa € 300.000,- aangeschaft en geïnstalleerd. De kosten daarvan zijn door de stichting betaald. De stichting heeft de apparatuur aan de maatschap ter beschikking gesteld. De maatschap heeft sindsdien geen bijdrage geleverd in de kosten van aanschaf en onderhoud, maar wel het door het ziekenhuis gedeclareerde kostendeel volledig uitbetaald gekregen.
- 2.7 Bij brief van 9 februari 2010 heeft het Hoofd Financiën en Administratie van het ziekenhuis het volgende aan de maatschap geschreven:
*"In de brief van 26 februari 2008 betreffende Aanschaf Cone Beam CT zijn er afspraken gemaakt met betrekking tot het declaratierecht van kostendeel 239452.
In deze brief wordt aangegeven dat het eigendom van het apparaat bij het ziekenhuis ligt, aangezien deze het apparaat heeft vervangen. De maatschap behoudt echter het declaratierecht. Dit betekent concreet dat het ziekenhuis het kostendeel declareert (ziekenhuis is tenslotte eigenaar van het apparaat). Vervolgens wordt het kostendeel 1-op-1 doorgestort naar de maatschap."*
- 2.8 De nieuwe voorzitter van de raad van bestuur heeft in mei 2011 de afspraken met de maatschap over declaratie van het kostendeel ter discussie gesteld. In het overleg tussen de partijen zijn verschillende voorstellen gedaan, maar de partijen zijn niet tot overeenstemming gekomen. Met een brief van 27 juni 2012 heeft de stichting de afspraak over het kostendeel met inachtneming van een termijn van zes maanden opgezegd tegen 1 januari 2013. De stichting heeft daarvoor in die brief -samengevat- als motivering gegeven dat zij het noodzakelijk en in ieder geval zeer wenselijk acht dat aan de lappendeken van allerlei individuele declaratieafspraken met de diverse maatschappen in het ziekenhuis waarvoor geen objectieve rechtvaardiging meer

bestaat een einde komt, dat die, hoewel historisch verklaarbaar, niet meer in de tijd passen, dat de stichting het jaarlijkse exploitatietekort van circa € 32.000,- op de röntgenapparatuur niet meer zelf wil dragen en dat het in overeenstemming is met de door de NZa opgestelde beleidsregels dat het ziekenhuis als eigenaar van de apparatuur het kostendeel declareert. De maatschap heeft daarop de onderhavige procedure bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakt.

- 2.9 De maatschap stelt zich primair op het standpunt dat de afspraak in de brieven van 6 en 28 februari 2008 een vaststellingsovereenkomst is zoals bedoeld in art. 7:900 BW. Over de uitvoering van de toelatingsovereenkomst dreigde een geschil, welk geschil partijen wilden voorkomen door de onderhavige overeenkomst te sluiten, aldus de maatschap in de nadere memorie van 22 juli 2013. Deze vaststellingsovereenkomst kan in beginsel niet worden opgezegd. De opzegging is nietig. Subsidiair stelt de maatschap zich op het standpunt dat er sprake is van een duurovereenkomst voor bepaalde tijd. De aard en inhoud van de overeenkomst vond zijn oorsprong en bestaansrecht in de aanschaf van röntgenapparatuur, zodat de overeenkomst eerst dan rechtens zijn einde vindt op het moment dat de röntgenapparatuur wordt vervangen of op het moment dat deze niet meer wordt gebruikt. De maatschap wijst er daarbij op dat de röntgenapparatuur over een periode van tien jaar wordt afgeschreven. Een duurovereenkomst kan in beginsel niet tussentijds rechtsgeldig worden opgezegd, tenzij zich onvoorziene, niet in de overeenkomst verdisconteerde omstandigheden voordoen die niet voor rekening van de opzeggende partij komen en die van zodanig ernstige aard zijn, dat de maatschap naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid geen instandhouding van de overeenkomst mag verwachten. De maatschap is van mening dat dergelijke omstandigheden zich hier niet voordoen.
- 2.10 De stichting stelt zich op het standpunt dat de overeenkomst die in 2008 met de maatschap is gesloten voor onbepaalde tijd is aangegaan. Een dergelijk overeenkomst is in principe opzegbaar. Voor zover het Scheidsgerecht van oordeel is dat er een opzegtermijn in acht dient te worden genomen, dan is de stichting van mening dat de door haar gehanteerde opzegtermijn van zes maanden ruimschoots voldoende is. De stichting is van mening dat zij geen aanbod heeft behoeven te doen tot het betalen van een (schade)vergoeding aan de maatschap.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit art. 27 van de toelatingsovereenkomst en staat tussen de partijen niet ter discussie.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het staat vast dat de maatschap de röntgenapparatuur die zij in de praktijkuitoefening binnen het ziekenhuis gebruikte vóór 2008, in eigendom had. De aanschaf- en onderhoudskosten daarvan werden door de maatschap betaald. Het kostendeel van de vergoeding (declaratiecode 239452) ter dekking van de kosten van aanschaf en onderhoud van de apparatuur dat is bestemd om ten goede te komen aan de eigenaar van de apparatuur die de aanschaf- en onderhoudskosten draagt, kwam voor 2008 daarom toe aan de maatschap. Tussen de partijen staat verder vast dat vergoedingen voor dit kostendeel de werkelijke aanschaf- en onderhoudskosten

overtreffen. Het in eigendom hebben van de apparatuur is daarmee lucratief. Toen de stichting in 2008 de nieuwe apparatuur voor ca € 300.000,- aangeschafte, installeerde en ter beschikking stelde aan de maatschap met de afspraak dat de maatschap het volledige declaratierecht van het kostendeel zou behouden, ontstond daarmee een situatie waarin de maatschap niet langer de kosten van aanschaf en onderhoud van de apparatuur hoefde te betalen, maar wel de volledige vergoeding daarvoor via het kostendeel bleef krijgen uitbetaald. De maatschap werd daarvan dus financieel nog aanzienlijk beter dan in de oude situatie. De vraag die de partijen verdeeld houdt, is of het de stichting vrijstond deze afspraak eenzijdig te beëindigen, althans op een termijn van zes maanden, zoals de stichting heeft gedaan.

- 4.2 De kern van het standpunt van de maatschap is dat zij nooit ermee had ingestemd dat de stichting de apparatuur (voortaan) zou aanschaffen (en daarvan eigenaar worden), als het declaratierecht van het kostendeel niet bij de maatschap zou blijven. In de visie van de maatschap heeft de stichting dus kennelijk van de maatschap het recht bedongen de apparatuur voortaan te mogen aanschaffen en in eigendom te hebben, met het declaratierecht voor de maatschap als tegenprestatie. In die zienswijze kan de maatschap niet worden gevolgd. In de rechtsverhouding tussen de stichting en de vrijgevestigde medisch specialist of, in dit geval, tandarts-specialist, ligt besloten dat de stichting, die het ziekenhuis in stand houdt, in principe zorgt voor de outillage van het ziekenhuis. De stichting stelt die outillage ter beschikking aan de toegelaten specialist. De stichting kan de specialist toestemming verlenen eigen apparatuur aan te schaffen en te gebruiken. In de thans vigerende toelatingsovereenkomsten van 2011 tussen de leden van de maatschap en de stichting is dat in art. 5 zo geregeld. Aannemelijk is dat voordien hetzelfde gold. B. en E. hebben zich blijkens de door de stichting nagezonden brieven van 8 juli 2002 resp. 20 april 2006 bij hun toelatingen in 2002 resp. 2006 bereid verklaard de toelatingsovereenkomsten waarvan hun daarbij een specimen werd toegezonden, te ondertekenen. In die toelatingsovereenkomsten stonden in art. 5 dezelfde bepalingen op dit punt. De desbetreffende brieven aan B. en E. zijn medeondertekend door C. als voorzitter van de maatschap, waaruit volgt dat hij bekend was en akkoord ging, namens de maatschap, met de inhoud van de toegezonden toelatingsovereenkomsten. Dat B. en E. die toelatingsovereenkomsten kennelijk pas veel later, na 2008, metterdaad hebben ondertekend en dat C. pas in 2011 een soortgelijke toelatingsovereenkomst heeft ondertekend, doet er daarom niet aan af dat ook in 2008 in de rechtsverhouding tussen de maatschap en de stichting gold dat de kaakchirurgen eigen apparatuur slechts met toestemming van de stichting mochten hebben. D. is pas in 2010 tot het ziekenhuis toegelaten. Kennelijk had de maatschap vóór 2008 stilzwijgende toestemming van de stichting de door haar gebruikte röntgenapparatuur op eigen kosten in eigendom te hebben. Met het oog op de (centrale) aansprakelijkheid van het ziekenhuis wenste de stichting alle apparatuur in het ziekenhuis zelf in eigendom te hebben. Om die reden heeft de stichting de maatschap kennelijk geen verdere stilzwijgende toestemming willen geven voor aanschaf van nieuwe apparatuur in 2008. Dat is op zichzelf een goede reden, waarvan de maatschap de validiteit ook niet heeft betwist. Het enkele feit dat het zelf in eigendom hebben van de apparatuur voor de maatschap lucratief was, vormde daartegenover niet een grond waarop de stichting verdere toestemming aan de maatschap diende te verlenen. In dit licht bezien kan niet worden aangenomen dat de maatschap in 2008 een recht heeft prijsgegeven op het in eigendom hebben van de röntgenapparatuur, waarop de stichting zonder medewerking van de maatschap en

zonder tegenprestatie geen aanspraak had kunnen maken. De tekst van de brieven waarin de afspraak besloten ligt, biedt ook geen steun voor de gedachte dat dat is wat de partijen voor ogen stond. Er staat in de brief van 6 februari 2008 juist dat het de wens van de raad van bestuur is de nieuwe röntgenapparatuur zelf aan te schaffen en dat *overeengekomen* is dat het volledige declaratierecht voor de maatschap behouden blijft.

- 4.3 Waarom de stichting het declaratierecht voor het kostendeel van de apparatuur (helemaal) aan de maatschap heeft gelaten, hoewel zij, de stichting, de aanschaf- en onderhoudskosten voor haar rekening ging nemen, zonder dat de maatschap daarin bijdroeg, is niet geheel duidelijk geworden. Uit hetgeen namens de stichting ter zitting is verklaard, moet worden afgeleid dat zij de maatschap toen kennelijk tegemoet heeft willen komen in het verlies dat het volledig wegvallen van het declaratierecht van het kostendeel voor de maatschap met zich bracht om discussie daarover op dat moment uit de weg te gaan. Anders dan de maatschap heeft gesteld kan niet worden aangenomen dat de stichting aan de maatschap een recht voor een bepaalde tijd of zelfs 'eeuwigdurend' heeft willen verschaffen dat niet kan worden beëindigd. Uit de brieven waarin de afspraak is vervat, kan dat niet worden afgeleid. Daarin is niet een bepaalde tijd genoemd waarvoor de afspraak gold. Wel is gevraagd om een budgettaire toekenning van een jaarlijks bedrag van € 30.000,- gedurende tien jaar. Ter zitting is gebleken dat dit een boekhoudkundige kwestie betreft die min of meer losstond van de afspraak over het declaratierecht. Hieruit kan niet worden afgeleid dat de afspraak daarover voor tien jaar zou gelden. In de brieven is verder niets over de mogelijkheid van beëindiging van de afspraak bepaald. Dat een beëindiging daarvan in het geheel niet mogelijk is of niet mogelijk is zonder dat de maatschap de röntgenapparatuur weer zelf op eigen kosten in eigendom zou mogen gaan houden (en daarmee dus ook weer het declaratierecht van het kostendeel terug zou krijgen), valt in die brieven niet te lezen.
- 4.4 Aangenomen moet daarom worden dat de stichting de afspraak in beginsel door opzegging kan doen eindigen. Of de stichting daartoe terecht is overgegaan met inachtneming van een termijn van zes maanden, moet worden beoordeeld aan de hand van alle omstandigheden van het geval en met inachtneming van de maatstaven van redelijkheid en billijkheid. Het gaat hier om een ongebruikelijke afspraak, die als zodanig niet spoort met de bedrijfseconomische situatie. Het kostendeel is bedoeld ter dekking van de kosten van aanschaf en onderhoud van de röntgenapparatuur en is als zodanig bestemd voor degene die die kosten draagt. Dat is de stichting en niet de maatschap. De afspraak bracht de maatschap bovendien in een wezenlijk voordeliger financiële situatie, waarin zij een substantiële jaarlijkse betaling bleef behouden ter dekking van kosten die de maatschap niet meer had. Omgekeerd bracht de afspraak de stichting financieel nadeel. Dat de partijen dat in 2008 willens en wetens zo hebben afgesproken, betekent niet dat de stichting daarmee tot in lengte van jaren door moet gaan. De stichting voert klaarblijkelijk thans een beleid om binnen de organisatie van het ziekenhuis bestaande afwijkende (declaratie)afspraken uit het verleden te beëindigen. Dat is een begrijpelijke en honorabele reden om tot beëindiging van een zo ongebruikelijke afspraak als de onderhavige over te gaan. Daarbij speelt een rol dat het voortduren van een dergelijke voor de maatschap voordelige (en voor de stichting nadelige) afspraak binnen en buiten de organisatie moeilijk valt uit te leggen. De maatschap krijgt immers naast het honorariumdeel als vergoeding voor verrichte werkzaamheden, een

aanmerkelijk jaarlijks bedrag waar geen kosten of noemenswaardige werkzaamheden tegenover staan. De stichting zal bij beëindiging wel tot op zekere hoogte met gerechtvaardigde belangen van de maatschap rekening moeten houden. De stichting heeft dat in voldoende mate gedaan door de afspraak, na een periode van discussie daarover met de maatschap die niet tot overeenstemming heeft geleid, pas medio 2012 op te zeggen tegen 1 januari 2013. Voor de maatschap betekent het wegvallen van het declaratierecht van het kostendeel een verlies van inkomsten. Daar staat tegenover dat de maatschap gedurende ongeveer vier jaar een voordeel heeft gehad van € 135.000,- à € 150.000,- per jaar zonder dat daarvoor objectief de goede grond van kostendekking (waarvoor de declaratiecode 239452 is bedoeld) bestond en zonder dat daar kosten of wezenlijke andere prestaties van de maatschap tegenover stonden. Het is niet gesteld of gebleken dat beëindiging van de afspraak de maatschap in wezenlijke problemen brengt, doordat bijvoorbeeld haar bedrijfsvoering mede op deze inkomsten is afgestemd. Mede in aanmerking genomen de tijd gedurende welke de afspraak is uitgevoerd (ook hangende de discussie over de beëindiging daarvan) was een opzegging met inachtneming van een termijn van zes maanden in de gegeven omstandigheden al met al aanvaardbaar. Dat de afspraak het karakter had van een vaststellingsovereenkomst die aan beëindiging in de weg staat, kan niet worden gezegd. Niet gebleken is dat er in 2008 toen de afspraak werd gemaakt geschil of onzekerheid over de rechtspositie van de maatschap of de stichting bestond.

- 4.5 Uit het voorgaande volgt dat de vorderingen van de maatschap moeten worden afgewezen. Omdat de maatschap in het ongelijk is gesteld, zal zij de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen en als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 5.000,- aan de stichting moeten betalen.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 De vorderingen van de maatschap worden afgewezen.
- 5.2 De maatschap zal de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen. Die worden vastgesteld op € 6.184,15 en zullen op het gedeponeerde voorschot worden verhaald. De maatschap wordt veroordeeld een bedrag van € 5.000,- aan de stichting te betalen als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 5 september 2013 aan de partijen verzonden.